

konným předpisům zdejšího státu. Nemůže se proto dovolávat ochrany u soudů státu, jehož předpisy měly být jedním jejím vědomě porušeny, byť i v dohodě s druhou stranou, jež jako advokát byla povinna zachovávat předpisy ty i ve vlastních věcech.

Čís. 7125.

Třebas svolání valné hromady společenstva a postup při hlasování na této valné hromadě nevyhovovaly předpisu stanov a zákonu a byl by proto odůvodněn zákrok rejstříkového soudu ve smyslu §§ 1, 2 a 9 zákona ze dne 10. června 1903, čís. 133 ř. zák., pokud se týče § 23 min. nařízení ze dne 24. června 1903, čís. 134 ř. zák., stalo se další opatření zbytečným, poněvadž zápis usnesení této valné hromady ve společenstevním rejstříku pozbyl významu pozdějšími zápisy o volbách vykonaných na pozdějších valných hromadách. Lhostejno, že pozdější valná hromada byla svolána představenstvem, zvoleným na oné valné hromadě.

(Rozh. ze dne 8. června 1927, R I1144/26.)

Členové stavebního, výrobního a bytového družstva navrhli, by představenstvu družstva naposled volenému na valné hromadě dne 20. května 1923 jako posledně zákonnému představenstvu bylo uloženo, by se postaralo o výmaz veškerých zápisů ve společenstevním rejstříku, pokud následovaly po valné hromadě ze dne 20. května 1923 a nové volby provedlo. Rejstříkový soud návrh zamítl, rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Návrh rekurentů jest založen na tom, že valná hromada ze dne 8. června 1924 byla neplatná a zmatečná, poněvadž prý nebyla podle stanov řádně svolána a účastnili se jí i nečlenové družstva, kteří na ní i hlasovali. Pokud rekurenti k odůvodnění návrhu ve příčině zápisů ve společenstevním rejstříku odvolávají se na rozsudek krajského soudu ze dne 11. ledna 1926, jest uvést, že toliko rozsudečný výrok nabývá právní moci v mezích §§ 411 a 416 c. ř. s. a nikoliv též rozhodovací důvody, pokud se týče zjištění v nich obsažená. Proto, když stěžovatelé ve svém podání, o němž bylo napadeným usnesením rozhodnuto, poukazují na odst. V. ad 2 a 3 cit. rozsudku, lze tomu rozumět tak, že nedostatek řádného svolání valné hromady a zmatečnost pro účast nečlenů na valné hromadě opírají o okolnosti tam vypočítané; v onom směru jest to okolnost, že prý členové Matěj S. a Eduard S. nebyli vyrozuměni, v tomto směru jest to okolnost, že nečlenové Marie N-ová a Matěj M. prý se valné hromady účastnili a tam hlasovali. Podle § 7 min. nař. ze dne 14. května 1873, čís. 71 ř. zák. platí ohledně rekursů do opatření obchodních soudů ve věci zápisů ve společenstevním rejstříku předpisy zákona o soudním řízení nesporném a tedy též ustanovení § 11 druhý odstavec nesp. říz. Na základě usnesení valné hromady ze dne 8. června 1924 byl toliko Hynek H. za člena představenstva zvolen na místo Jana H-a a opětně zvoleni byli dosavadní členové představenstva Hugo Š. a Vojtěch V. Jde tedy ve příčině zápisu

nového člena představenstva a opětné volby obou posléz uvedených o usnesení obchodního soudu ze dne 28. srpna 1924, které již dávno nabylo právní moci uplynutím rekursní lhůty, jež nelze bez újmy třetích osob změnit v cestě nesporné. Ostatně, co se hlasování týče, volby do představenstva při valné hromadě staly se všemi proti 8 hlasům, tedy, poněvadž bylo přítomno 58 členů, 50 hlasy, po případě kdyby se mělo míti za to, že mezi členy byli tehdy připočítáni Marie N-ová a Matěj M. 48 hlasy v přítomnosti 56 členů (§ 15 stanov). Proto také po zápisu volby z valné hromady ze dne 8. června 1924 následující zápisy do společenstevního rejstříku nelze napadati, nehledíc ani k tomu, že i tu ohledně zápisů nastoupila již jejich právní moc, a že rekurenti ani netvrdí, že k následujícím valným hromadám nedostalo se pozvání k nim členům družstva a že na valných hromadách těch nestalo se usnesení příslušnými většinami hlasů členů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

I když snad svolání valné hromady ze dne 8. června 1924 a postup při hlasování na této valné hromadě nevyhovovaly předpisu stanov (§ 12) a zákona (§ 30 zákona družstevního) a byl by proto odůvodněn zákrok rejstříkového soudu ve smyslu §§ 1, 2 a 9 zákona ze dne 10. června 1903, čís. 133 ř. zák., pokud se týče § 23 min. nař. ze dne 24. června 1903, čís. 134 ř. zák., stalo se další opatření zbytečným, poněvadž zápis usnesení této valné hromady ve společenstevním rejstříku pozbyl významu pozdějšími zápisy o volbách vykonaných na valných hromadách ze dne 22. března a 23. srpna 1925. Nevadí, že pozdější valná hromada byla svolána představenstvem, zvoleným na valné hromadě dne 8. června 1924, když stěžovatelé ani netvrdí, že by byl býval postup při pozvání členů na onu a na další novou valnou hromadu a při hlasování vadný, totiž příčící se stanovám nebo zákonu, poukazující jen na nezákonnost a neplatnost usnesení, učiněných při valné hromadě dne 8. června 1924, a dovozující jen z toho neplatnost zápisů usnesení dalších valných hromad. Byla tedy dána všem členům příležitost, by nedostatky, sběhlé při valné hromadě dne 8. června 1924 vhodným usnesením byly odčiněny při příští valné hromadě. Nestalo-li se tak, byly vady zhojeny a není důvodu, by rejstříkový soud zasahoval do jinak nezávadných pozdějších usnesení valných hromad jako nejvyššího orgánu družstva. Není tu podmínek § 16 cis. pat. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. z. a nemohlo býti dovolacímu rekursu vyhověno.

Čís. 7126.

Nejvyšší správní soud není oprávněn k výroku, že řádné soudy nebyly příslušny k rozhodování určité otázky (že nemovitost nepodléhá záboru).